

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 18. rujan 2019. [\[Multimedia\]](#)

„Da se i s Bogom u ratu ne nađete“ (Dj 5, 39). Kriterij za razlučivanje mudrog Gamaliela

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo kateheze o Djelima apostolskim. Suočeni sa zabranom Židova da podučavaju u ime Kristovo, Petar i apostoli hrabro odgovaraju da se ne mogu pokoriti onima koji žele stati na put širenju evanđelja u svijetu.

Tako dvanaestorica pokazuju da posjeduju onu „poslušnost vjere“ koju će kasnije htjeti pobuditi u svim ljudima (usp. *Rim* 1, 5). Počevši od Pedesetnice, oni zapravo više nisu ljudi koji su „sami“. Oni doživljavaju onu posebnu sinergiju po kojoj u središtu nisu oni i poručuju: „mi... i Duh Sveti“ (*Dj* 5, 32) ili „Duh Sveti i mi“ (*Dj* 15, 28). Osjećaju da ne mogu reći „ja“ sâm, oni su ljudi u čijem središtu nisu oni sami, ljudi koji su se „decentralizirali“. Ojačani ovim savezom, apostoli ne dopuštaju da ih itko zastraši. Imali su zapanjujuću hrabrost! Sjetimo se da su bili kukavice: svi su pobjegli, pobjegli su kad je Isus uhićen. Ali od kukavica su postali tako hrabri. Zašto? Zato što je Duh Sveti bio s njima. Isto se događa i nama: ako u sebi imamo Duha Svetoga, imat ćemo hrabrosti ići naprijed, hrabrosti da pobijedimo u mnogim borbama, ne po sebi samima već po Duhu koji je s nama. Neustrašivi svjedoci Uskrslog Isusa ne znaju za uzmak, poput mučenika svih vremena, uključujući i naša. Mučenici daju svoj život, ne kriju da su kršćani.

Sjetimo se samo prije nekoliko godina – i danas ih je mnogo – ali sjetimo se prije četiri godine onih koptskih pravoslavnih kršćana, pravi radnici, na plaži u Libiji: svi su zaklani. Ali posljednja riječ koju su rekli bila je: „Isuse, Isuse“. Za svoju su vjeru bili spremni platiti veliku cijenu, jer je Duh Sveti bio s njima. To su današnji mučenici!

Apostoli su „razglasi“ Duha Svetoga, koje je Uskrsli poslao da brzo i bez oklijevanja šire Riječ koja daje spasenje.

I doista, ta odlučnost je uzdrmala židovski „vjerski sustav“, koji se osjeća ugroženo i reagira

nasiljem i smrtnim kaznama. Progon kršćana uvijek je isti: osobe koje ne žele kršćanstvo osjećaju se ugroženima i tako donose smrt kršćanima. Ali usred sinedrija diže se različiti glas, glas farizeja koji je odlučio zaustaviti reakciju svojih: zvao se Gamaliel, razborit čovjek, „zakonoznanac, kojega je poštovao sav narod“. U njegovoj je školi sveti Pavao naučio poštivati „Otački zakon“ (usp. *Dj* 22, 3). Gamaliel uzima riječ i pokazuje braći kako provesti u djelo umijeće razlučivanja u situacijama koje nadilaze uvriježene obrasce.

On pokazuje, navodeći neke ličnosti koje su se izdavale za Mesiju, da svaki ljudski projekt isprva može naići na odobravanja, a potom doživjeti krah, dok je svemu onome što dolazi odozgo i nosi Božji „potpis“ suđeno da traje. Ljudski projekti uvijek propadnu; kratkog su vijeka, baš kao i mi.

Sjetite se samo tolikih političkih projekata i kako se oni mijenjaju i brzo nestaju u svim zemljama. Pomislite na velika carstva, pomislite na diktature iz prošlog stoljeća: osjećali su se vrlo moćnima, mislili su da gospodare svijetom. A onda su se sve srušile. Pomislite također na današnje vladavine: one će se srušiti ako Bog nije s njima, jer snaga koju ljudi imaju u sebi nije trajna. Samo Božja snaga traje. Sjetimo se povijesti kršćana, pa i povijesti Crkve, s toliko grijeha, s tolikim sablaznima, s toliko loših stvari u ova dva tisućljeća. I zašto se nije srušila? Jer Bog je tu. Mi smo grešnici, i mnogo puta sablažnjavamo. Ali Bog je s nama. I Bog spašava prvo nas, a potom i njih; ali on Gospodin uvijek spašava. Snaga je „Bog s nama“. Gamaliel dokazuje, citirajući neke ličnosti koje su se izdavale za Mesiju, da svaki ljudski projekt isprva može naići na odobravanje, a zatim doživjeti krah. Zato Gamaliel zaključuje da, ako su učenici Isusa iz Nazareta povjerovali u varalicu, suđeno im je da nestanu i potpuno iščeznu; ako naprotiv slijede onoga koji dolazi od Boga, bolje je odustati od borbe protiv njih; i upozorava: „da se i s Bogom u ratu ne nađete“ (*Dj* 5, 39). Uči nas ovom razlučivanju.

To su umirujuće i dalekovidne riječi koje nam omogućuju da kršćanski događaj promatramo pod novim svjetlom i nude kriterije koji „odišu evanđeljem“, jer nas pozivaju da prepoznamo stablo po njegovim plodovima (usp. *Mt* 7, 16).

One dotiču srca i postižu željeni učinak: ostali članovi sinedrija slijede njegovo mišljenje i odriču se svojih smrtonosnih namjera, to jest da ubiju apostole.

Molimo Duha Svetoga da djeluje u nama kako bismo, i osobno i kao zajednica, stekli *habitus* razlučivanja. Molimo ga da uvijek umijemo vidjeti jedinstvo povijesti spasenja kroz znakove Božjeg prolaska u ovom našem vremenu i na licima onih oko nas, da naučimo da su vrijeme i ljudska lica glasnici živoga Boga.

Apel Svetoga Oca

21. rujna se obilježava Svjetski dan Alzheimerove bolesti koja pogađa mnoge muškarce i žene koji

su zbog ove bolesti često žrtve nasilja, zlostavljanja i zloupotreba koji narušavaju njihovo dostojanstvo. Molimo se za obraćenje srcâ i za one koji su oboljeli od Alzheimerove bolesti, za njihove obitelji i za one koji se s ljubavlju brinu za njih. Ovoj molitvi također pridružujem sjećanje na oboljele od tumorskih patologija, kako bi i oni uživali sve veću potporu i u prevenciji i u liječenju ove bolesti.